

Nota de premsa
19 de novembre de 2014

Informe anual sobre els drets dels infants 2014

La igualtat d'oportunitats dels infants és l'assignatura pendent en el 25è aniversari de la Convenció dels drets de l'infant

---

- **El Síndic identifica els deu reptes principals per garantir els drets dels infants amenaçats per les desigualtats socials**
- **Més equitat educativa, una renda mínima garantida i polítiques de protecció centrades en l'acolliment familiar són algunes de les assignatures pendents**
- **La vulnerabilitat de milers d'infants impedeix que la igualtat d'oportunitats sigui possible**

El síndic de greuges, Rafael Ribó, i l'adjunta per a la defensa dels drets dels infants i els adolescents, Maria Jesús Larios, han lliurat a la presidenta del Parlament, Núria de Gispert, l'*Informe anual sobre els drets dels infants*.

El document recull les principals mancances detectades pel Síndic durant l'últim any en l'àmbit de la infància. El Síndic proposa deu reptes principals en què cal posar l'accent per donar compliment efectiu a la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de l'infant, de la qual el 20 de novembre es commemora el 25è aniversari.

És una evidència que els infants socialment més desprotegits tenen menys oportunitats que la resta i acostumen a patir vulneracions dels seus drets bàsics.

Segons el Síndic, per combatre aquesta situació cal potenciar les polítiques socials i de protecció de la família, ampliar els serveis i les places residencials públiques adreçades als infants i adolescents, i garantir unes prestacions mínimes per a les famílies amb fills.

En l'àmbit educatiu, és necessari, entre altres mesures, establir sistemes d'ajuts o de bonificacions per promoure l'equitat, suprimir els criteris que fomenten la segregació escolar i fomentar l'accés de tots els infants a les activitats extraescolars i al lleure educatiu en general.

Els deu principals reptes pendents

1. Mancances en l'escolta efectiva dels infants

En general, els serveis que atenen els infants no han incorporat el canvi de paradigma que implica la Convenció, que suposa escoltar l'infant en qualsevol decisió que l'afecti.

2. Inadequació dels recursos del sistema de protecció a les necessitats dels infants

El baix pes de l'acolliment familiar fa que una part dels infants i adolescents dins el sistema de protecció no tinguin assignat el recurs més adequat a les seves necessitats. A tall d'exemple, més de 300 infants residents en centres estan pendents d'un acolliment familiar.

3. La invisibilitat del maltractament

El fenomen de la violència contra els infants i adolescents no és prou visible. Cal continuar conscienciant la població i formant els professionals per garantir la prevenció i la detecció del maltractament.

4. Dèficits en la inclusió dels infants amb discapacitat

Malgrat els reconeixements normatius, els infants amb discapacitat tenen mancances en l'atenció integral que garanteixi el seu màxim desenvolupament i també en el seu dret a escolaritzar-se de forma inclusiva i amb plenes garanties.

5. Mancances en la garantia del dret a la salut mental

La probabilitat de patir un trastorn mental és més alta com més baixa és la classe social. La xarxa de salut mental infantil i juvenil està infradotada per assumir plenament l'atenció ambulatoria i residencial que requereixen els infants i adolescents.

6. La pobresa infantil i la necessitat d'una renda garantida per combatre-la

A Catalunya, el 29,4% d'infants menors de setze anys es troba en situació de pobresa relativa (dades Idescat 2012) i la renda mínima d'inserció no arriba a totes les famílies ni garanteix que disposin dels mitjans econòmics necessaris per atendre les necessitats dels infants.

7. Mancances en les polítiques d'acompanyament familiar

Les polítiques de suport a les famílies presenten mancances estructurals derivades de la baixa inversió pública, agreujades per l'increment de les necessitats socials de les famílies i la complexitat de la intervenció per la seva major vulnerabilitat i les restriccions pressupostàries.

8. Manca d'equitat del sistema educatiu

Hi ha una diferència de 30 punts percentuals entre la taxa d'escolarització dels joves de disset anys socialment més afavorits i dels menys afavorits. Una de les polítiques clau per combatre les desigualtats educatives, l'educació infantil de primer cicle, ha patit un retrocés, derivat, en part, de la reducció de la despesa pública en aquesta etapa.

9. Escolarització desequilibrada de l'alumnat

Els desequilibris en la composició social dels centres vulneren especialment la igualtat d'oportunitats dels infants més desfavorits, sense que hi hagi hagut una millora significativa en els nivells de segregació escolar del sistema d'ençà de l'any 2007.

10. Desigualtats en l'accés al lleure educatiu

La participació dels infants en el lleure educatiu està fortament afectada per desigualtats (hi ha una diferència de més de 30 punts entre la participació en activitats extraescolars entre els grups més ben posicionats socialment i els grups que ho estan menys) i aquest àmbit ha estat fortament afectat per les mesures de contenció de la despesa.